

BOSNA I HERCEGOVINE
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 039742 13 Gž 2
Brčko, 20.02.2014. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Kovačević Maide kao članova vijeća u pravnoj stvari tužitelja M.L. iz M., zastupanog po punomoćniku Simić Mirku, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog ZZ M., zastupanog po punomoćniku Musić Ohri, advokatu iz Brčkog, radi utvrđenja i isplate, v. sp. 3.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 039742 13 P 2 od 12.06.2013. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 20.02.2014. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tužitelja M.L. iz M. se USVAJA i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj broj 96 o P 039742 13 P 2 od 12.06.2013. godine UKIDA i predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj broj 96 o P 039742 13 P 2 od 12.06.2013. godine, odlučeno je na slijedeći način :

„Tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

UTVRĐUJE SE da je odluka tužene ZZ M. od 23.01.2009. godine kojom je tužitelju M.L., sinu B. prestao radni odnos kod tuženog na radnom mjestu komercijalista sa danom 31.12.2008. godine nezakonita, te se slijedom toga obavezuje tužena da tužitelja vrati na radno mjesto komercijaliste ili drugo radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i radnim sposobnostima kao i da mu isplati platu za period od 01.01.2009. godine pa do povratka na posao u iznosu od po 800,00 KM, mjesečno sa zakonskom zateznom kamatom za svaki mjesec, počev od 10.-tog dana u narednom mjesecu za prethodni mjesec, kao i da mu uplati doprinose za PIO i zdravstveno osiguranje za navedeni period na navedeni iznos plate, kao i troškove parničnog postupka, a

sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

ODBIJA SE u cjelosti kao neosnovan.

Obavezuje se tužitelj da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 789,75 KM, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Navedenu presudu žalbom pobija tužitelj zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno „ili“ nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava i predlaže da ovaj sud žalbu uvaži i pobijanu presudu preinači tako da u cjelosti usvoji tužbeni zahtjev, a tužitelju dosudi i troškove prvostepenog parničnog postupka, te trošak na ime sastava žalbe i takse na žalbu ili da „opreza radi“ pobijanu presudu ukine i vrati predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 8/09 i 52/10 – u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku) ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

Predmet ovog radnog spora jeste zahtjev tužitelja bliže određen tužbenim prijedlogom i izrekom pobijane presude, koji se u suštini zasniva na činjenici da je tužitelj radni odnos kod tuženog otkazao zbog povreda radnih obaveza od strane poslodavca (tuženog) odnosno kako je tužitelj u toku postupka tvrdio „na teret poslodavca“, a prvostepeni sud je odlučujući o osnovanosti takvog zahtjeva, dana 20.09.2012. godine, pod brojem 96 o P 039742 11 P, donio presudu kojom je tužbeni zahtjev tužitelja u cjelosti odbio kao neosnovan.

Odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv te presude, ovaj sud je rješenjem broj 96 o P 039742 13 GŽ od 14.02.2013. godine, žalbu tužitelja usvojio, pobijanu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje, nalazeći osnovanim ukazivanje tužitelja u žalbi da je prvostepeni sud zbog pogrešnog pravnog pristupa u rješavanju ove pravne stvari, odnosno zbog povrede principa tereta dokazivanja propisanog odredbom člana 77. Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i hercegovine“, br. 19/06 i 3/09 – u daljem tekstu Zakon o radu), propustio utvrditi sve okolnosti i činjenice bitne za pravilno rješavanje ovog spora, čime je počinio povredu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku.

U ponovnom suđenju, prvostepeni sud je proveo postupak (održao pripremno i ročište za glavnu raspravu na kojem su provedeni svi predloženi dokazi) i donio je identičnu odluku o tužbenom zahtjevu tužitelja i to na način da je za svoju odluku, osim pasusa drugog na strani 5 obrazloženja pobijane presude i navođenja uputa ovog suda, dao razloge koje je sud već dao za odluku koju je donio u prethodnom suđenju.

Kod takvog stanja stvari, tužitelj u žalbi osnovano ukazuje da prvostepeni sud nije postupio po uputama ovog suda iz ukidajućeg rješenja, odnosno da nije otlonio povredu odredaba parničnog postupka propisanu članom 8. Zakona o parničnom postupku, uslovljenu pogrešnom primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Naime, u ovom sporu tužitelj traži da sud utvrdi da je nezakonita odluka tuženog o prestanku radnog odnosa od 23.01.2009. godine, koju je tuženi donio na osnovu odredbe člana 72. stav 1. tačka 5. Zakona o radu, a iz razloga jer je tužitelj (prema njegovoj tvrdnji) bio primoran da da otkaz zbog povreda radnih obaveza iz ugovora o radu od strane tuženog kao poslodavca.

Kada je to tako, onda tužitelj ima pravo da od suda traži da utvrdi da je takav otkaz nezakonit i da mu sud pruži zaštitu propisanu odredbom člana 75. stav 2. odnosno odredbom člana 81. Zakona o radu. Pri tome, i u ovom slučaju, kako to nalaže odredba člana 77. Zakona o radu, teret dokazivanja (koji može biti regulisan kako procesnim tako i materijalnopравnim zakonom) je na poslodavcu, a to znači da, u ovom postupku, tuženi kao poslodavac je dužan da dokaže da razlozi (povrede obaveza iz ugovora o radu od strane poslodavca) zbog kojih je tužitelj dao otkaz ugovora o radu, ne egzistiraju, dakle, to nije dužan da dokazuje tužitelj, kako to pogrešno zaključuje prvostepeni sud.

Međutim, ovdje valja naglasiti i to da otkaz ugovora o radu jeste jednostrana izjava i da radnik kada daje otkaz nije dužan poslodavcu prezentovati i razloge za to, osim u slučaju kada se radi o otkazu propisanom odredbom člana 75. stav 1. Zakona o radu (po kom članu je tužitelj dao otkaz tuženom), kada se sud (u postupku pružanja zaštite radniku zbog takvog otkaza) mora ograničiti samo na utvrđenje postojanja odnosno nepostojanja konkretno u otkazu navedenih razloga - povreda radnih obaveza poslodavca na koje se pozvao u otkazu zaposlenik.

Stoga, kako zbog pogrešnog pravnog pristupa, koji prvostepeni sud nije ispravio ni u ponovnom suđenju odlučne činjenice za osnovanost tužbenog zahtjeva nisu utvrđene, valjalo je primjenom odredbe člana 336. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku, žalbu tužitelja uvažiti, presudu prvostepenog suda ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom suđenju prvostepeni sud će otkloniti u obrazloženju ovog rješenja ukazane propuste, odnosno u skladu sa odredbom člana 77. Zakona o radu, u ovom sporu kao relevantno pitanje ocjenice da li striktno navedene povrede u otkazu tužitelja od 16.01.2009. godine predstavljaju povrede radnih obaveza iz ugovora o radu od strane poslodavca i da li je tuženi, na osnovu provedenih dokaza i utvrđenih činjenica u ovom postupku dokazao da za te povrede nije odgovoran, na temelju kojih zaključaka će donijeti novu i na zakonu zasnovanu presudu, te odlučiti o obavezi naknade svih troškova ovog parničnog postupka.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević